

Баҳриддин МУРОДОВ

Дуо айланг

Қарши
«Насаф» нашриёти
2006

Шеър инсон изтиробларининг
сувратидир. Инсон ўз кечинмалари
сувратини сўзда чизишга интилади.
Ватанпарвар қалб эса ўтли
ҳайқириқ, оташин даъват акс –
садоларини шеърга олиб киришга
интилади.

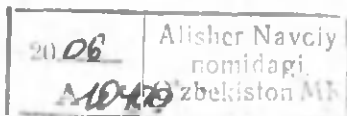
Тажрибали муаллим Баҳриддин
Муродовнинг сатрлари ҳам ана шу
олижаноб умуминсоний туйғулардан
бонг уриб турибди.

Ю 32431
191

А/ 4702620202 – 28 28-2006 © Б.Муродов 2006й

376(06)2006

ISBN 5-7323-0511-2

АСРАГИЛ ДОИМ

Тинч эди ҳамма ёқ, тинч эди осмон,
Бўлдимунон кўрлик, оқ сутга зиён.
Қайдун пайдо бўлди, кўплаб бу

инсон,

Сотқин-у, ногонга инсоф бер доим,
Ёмонни йўқ қилгин ўзинг худойим.

Айтмоқда оналар гўдакка, алла,
Мустақил элимда тарона, ялла.
Дилларга солгувчи кўрқув, аланга,
Бало қазолардан асрагин, доим,
Зулмат хаяфини йўқ қил, худойим.

Инсон зоти истар, туну-кун

тинчлик,

Кимга фойда берган ўзи нотинчлик.
Ё ўйлайсан сендан, йўқмиди кучлик,
Кучлилар манглайи паст бўлар доим,
Бадиқирдор сотқиндан асра, худойим.

Жаҳондан тўпланган қонхўр галаси,
Йўқдир, унинг ота-она, боласи.
Шаҳидларнинг етти ҳаққа ноласи,
Бағфеълига инсоф бергин, илоҳим
Жоҳилини йўқ қил ўзинг, худойим.

БУ ОНА

Асрларнинг қаъридан,
Куйларимнинг қўрида,
Юрагимнинг тўрида,
Улуғвор майин сўз бор
Бу - Она!

Чаман-чаман боғларда,
Улкан-улкан тоғларда,
Яхши-ёмон чоғларда,
Улуғ, азиз, бир сўз бор
Бу - Она!

Ҳар бир сўзи лаззатли,
Хонадонда иззатли,
Элим ичра ибратли,
Энг буюк бир инсон бор,
Бу - Она!

Қарич-қарич ёшимдан,
Оғир-енгил тошимдан,
Яхши-ёмон ишимдан,
Хабардор бир инсон бор,
Бу - Она!

Оналарда ҳикмат кўп,
Уларнинг қадамини ўп,
Не буюрса дегин хўп,
Яшатгувчи инсон бор,
Бу - Она!

ЖАННАТ ИЧРА

Оналарнинг дуоси, зимистонни нур
қилар,
Эртасин уйлар фарзанд, ота сўзин
гур билар.
Яхшилик қилсанг, муродинг Оллоҳ
берар,
Қарисин эъзоз этсанг, жаннат ичра
ҳур бўлар.

Жасорату ибратни, олингиз
боболардан,
Ҳаёт сабоғин ўқинг, табаррук
момолардан.
Оллоҳ ўзи асрасин, бало-ю
қазолардан,
Қадрласа қарисин, элда тўй бисёр
бўлар.

Истиқлол берди қанот, номинг
битик ҳарёна,
Қадр ростлади элимда, осмон ўпар
кошона.

Озод, обод манзиллар, бу қадимий
ошёна,
Ўтмиши бой ҳар юртнинг, келажаги
бўй берар.
Қадрласа қарисин, элда тўй бисёр
бўлар,
Қарисин эъзоз этган, жаннат ичра
ҳур бўлар.

БИР БОҚСАМ

Бир боқсам ўхшайди умр ўтганга,
Бир боқсам, манзилга ҳали йўл
йироқ.

Бир боқсам ўхшайман сўниб
кетганга,
Ҳарна қолса эди номим яхшироқ.

Умр дафтарини секин варақлаб,
Гоҳо шодон, гоҳ афсусни кўрдим.
Гоҳида ўзимни тугиб сўроққа,
Англадим: не эксам, ўшани ўрдим.

Кечирдим ҳаётда турфа онларни,
На қувонч на қайғу қолмади омон.
Ва кўрдим ёмонликнинг
армонларини,
Ватан хоинидир ёмондан-ёмон.

Бу дунё сариҳисоб қилгувчи абад,
Зотан унга ҳеч зот бўлолмас устун.
Эй инсон, умрингку ошадир сарҳад,
Меҳру саховатни ҳис қилиб тургин.

МУАЛЛИМ

Кечир бўлса хатоси, бўлолмаса
мулойим,
Тўғри йўлни кўрсатиб, айтган бўлса
гуноҳинг.
Ҳаётда бор шундай касб, қадр
топар у доим,
Мангу ҳикмат илмидан сабоқ бергай
муаллим.

Алиф билмас қўлимни, қалам бирла
буйлатган,
Сўз билмаган тилимни, бурро қилиб
сўйлатган.
Дилин меҳрини бериб, қалбда меҳр
уйғотган,
Садоқатни дилимга жо айлагай
муаллим.

Қуёш сочгай нуруни борлиқ узра
беминнат,
Қуёшга ўхшатганим ахир эмас
беҳикмат.
Ўқитувчи-қуёшдир, каломи-оби
рахмат,
Элин эртасин ўйлаб зиё сочгай
муаллим.

КОШКИ ЭНДИ

*Кошки энди кўрмасам сени,
Ўз-ўзимни койиб қоламан.
Ром айладинг ўшанда мени,
Армонингда ўйга толаман.*

*Сочларингни бериб қўлимга,
Аҳду вафо айладик тайин.
Рози бўлдинг айтган йўлимга,
Гувоҳимизэнди бир оқ қайин.*

*Манзил оша висолинг устаб,
Боғ оралаб келдим чўзиб бўй.
Ўз-ўзимга сени кўп мақтаб,
Рози бўлсанг қилмоқ устаб тўй.*

*Ногаҳонда нотаниш гўзал,
Салом дея келди ийманиб.
Сирим очиб бўлибсан тугал,
Ўзга манзил топибсан кетиб.*

*Ўз кучини кўрсатгай албат,
Ишқ ҳижрони кузидаги ёш.
Юрагимга дард солди қат-қат,
Ким беролгай бу ҳолга бардош.*

Йиллар ўтди, ўтди ўн йиллар,
Орттирибсан қанча гапу-сўз.
Ҳамон ўша-ўшасан, фақат,
Кўзларингда вафосизлик - из
Кошки эди кўрмасам сени..

ИШҚ

*Ваҳки, қандайин бир ишқ,
Дардга мубталодирман.
Дариг тутма жамолинг,
Шам каби ёнадирман.*

*Муҳаббат куйига солдинг,
Ақл - ҳушим томом олдинг.
Қачон васлинг сари нозил,
Бўлиб ишқдан қонадирман.*

*Дилим ишқ бирла ҳамроз,
Ишқки, бир қадимий соз.
Сен борсанки, ўзга санам,
Ой бўлса ҳам тонадирман.*

*Муҳаббат куйига кирдим,
Юрак амри билан юрдим.
Демак ишқинг ўти бирла,
Абад - мангу ёнандирман.*

ТУЯ
(Ҳазил)

*Ишдан қайтсам шўх набирам,
Туя олиб келинг, дейди.
Қаранг зукко ҳушёргинам,
Бобосин ғамин ейди.*

*-Нега керак туя, десам,
Жавобидан лол қолдим.
Лозим бўлган юмушларим,
У айтди, қулоқ солдим.*

*-Гоҳо ўнг гоҳ чап қўлда,
Юк-ла келасиз ҳар он.
Келишингиз кўриб йўлда,
Ўйлаб қолгум бобожон.*

*Бир қарасак сабзи, шолғом,
Бир қарасак картошка.
Барин бир - бир кўриб момом:
-Гурунч йўқ-ку, - дер ошга.*

*У ҳам бўлар деб тушасиз,
Гузардаги бозорга.
Яна у + бу нарса керак,
Дастурхонни безарга.*

*Кийим - кечак, лапта-путта,
Айтмасам ҳам бўлади.
Шунинг барин келтирасиз,
Барча кўнгли тўлади.*

*Рўзгор ками битмас экан,
Ҳатто керак сув, совун.
Моможоним яна дейди,
Ошхамирга керак ун.*

*Ҳар не бўлса бўлинг бирдам,
Бўлинг дейман соғ-омон.
Кўча томон чоғиб чиқсам,
Телечка тўқди сомон.*

*Бобожоним булар бари,
Сизнинг учунми якка.
Тунов кун келганди-ку,
Икки тележка макка.*

*Сизни уйлаб юкингиз-чун,
Керакми дейман туя.
Таклифимни маъқул топди,
Дилноз, Маҳфуз, Шодия.*

Сўзларимни тингланг бир-бир,
Яна дардим ортди-я.
Гар билсангиз сиз учун,
Керак экан бир туя.

АХТАРАМАН ЎЗИМНИ

Ахтараман ўзимни, кенг кўчалардан,
Сўқмоқдаман ҳали, орзулар бисёр.
Қалбимни чулғайди ўзгача исён,
Гоҳ нозик туйғулар, севги вафодан.

Сўйлашар менга кўп олис эртаклар,
Фикрим жам қилмоққа ожизман
танҳо.

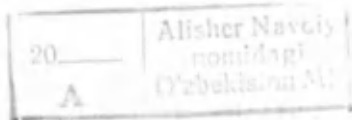
Юрагимда кезар мунажжим – тугён,
Қаршимда турибди яп – янги дунё.

ОГОҲ БЎЛИНГ

Осмонимиз тўла юлдуз,
Қалбларимиз тўла тилак, сўз,
Ҳушёр бўлинг, огоҳ бўлинг сиз,
Ватан учун бўлинг ўйғоқ – Сиз.

Шу элга ҳеч етмасин озор,
Бир бурда нон бўлмасин увол,
Меҳрингиздан тутиб турунг
бол,
Ватан учун бўлинг ўйғоқ – Сиз.

Адоватдан адолат кучли,
Дастур бўлсин яхшининг иши,
Юрт учун сиз мисли бахт қуши,
Ватан учун ўйғоқ бўлинг – Сиз.

ДУО АЙЛАНГ

Халқим учун аямади хизматим,
Ҳеч бир киши билолмайди қисматин,
Минг шукурким, менга берган
неъматин,
Мингдан бирга берганини билмадим.

Шифо устаб бормаган жой қолмади,
Югурмоқдан жигарбандлар толмади,
Ёлғиз жондан ўзга армон қолмади,
Ҳақдан ўзга нажоткорни билмадим.

Вақти келиб туш бўлади бу ишлар,
Яхши – ёмон ҳисоб бўлар қилмишлар,
Бу бошимдан ўтди қанча ёз –
қишлар,
Яна қайтмас баҳоримни билмадим.

Дуо айланг карвон бевақт кўчмасин,
Узоқ ётиб дарг шарбатин ичмасин,
Умид ёққан чироқ ҳаргез ўчмасин,
Ўзим учун даркорлигим билмадим.

Булбул эдим, боғлар эди маконим,
Куйламоққа бисёр эди имконим,

ЖЕЙНОВСАН

Амир дафтаридан минг уйман араб,
Дея жой олган бир қадим
Жейновсан.
Тегрангда лол бўлиб тургайлар
қараб,
Асрлар қаъридан сергак маконсан.

Атадилар сени дашту-биёбон,
Йўқ! ўзга манзилсан ўзгача ошён.
Мағрибу машриқу сайр этсам
жаҳон,
Фақат сенга келиб роҳат топар
жон.

Демишлар! Пайғамбар давридан
келиб,
Ҳақ йўлга бошловчи боболаринг бор.
Ўзбегим дардини оҳангга солиб,
Куйлашга хушовоз ҳофизларинг бор.

Ҳар ишни қилмоқлик сенгадир осон,
Донгдор чорвадору, пахтакор
деҳқон.
Бағрингда ҳур бўлиб улғайган ўғлон,
Буюклар қатори бўлмиш қаҳрамон.

Мағҳингни куйлашга яралди имкон,
Меҳнаткаш ҳалқинг бор, қалбига
иймон.

Қадрингни оширди бу ҳурлик замон,
Дуогўй, меҳрибон элим Жейновсан.

АЙРИЛДИМ

*Юрак торум ришталари узилди,
Ҳижрон дарди бир умрга чўзилди,
Кўз ёшларим маржон бўлиб тизилди,
Дуогўйим давлатимдан айрилдим.*

*Саловатим, саховату санъатим,
То тирикман, сиз учун хизматим,
Во дариго, кўрмадингиз роҳатим,
Ҳар нафасда даркоримдан
айрилдим.*

*Дўстлар келди кўз ёшлари сел бўлиб.
Чор атрофдан таскин бўлди ҳол
суриб,
Жигарбандлар ҳамон юрар лол
бўлиб,
Юртин севган ҳофизлардан
айрилдим.*

*Наво қолди, бўлиб энди барҳаёт,
Юракларда номингиз мангу ҳаёт,
Хотирангиз эслаб қилгаймиз обод,
Ишонч тоғим мадоримдан айрилдим.*

Қодир эгам раҳматинг ўзингда,
Насиб айлар жаннатинг ҳам
ўзингда,
Иноятинг аяма ҳофизларингдан,
Акажоним ва укамдан айрилдим,
Кўзим нури, савлатимдан айрилдим.

ҚҰНҒИРОҚ

Ҳар бир ишнинг муаммоси бор
бўлади,
Ҳаёт ўзи сизга мададкор бўлади.
Мақтаб энди сизни учун тор
бўлади,
Иншооллоҳ сизга оллоҳ ёр бўлади.
Бугун кўнглимизда ниятлар мўлроқ,
Хайр деб айтамиз азиз қўнғироқ

Яшнамоқ имкони қўлингизда,
Баҳорнинг ҳар они йўлингизда,
Самимият либос дилингизда,
Имон-ла яшайсиз ҳур элимизда,
Бугун кўнглимизда ниятлар мўлроқ,
Хайр деб айтамиз сенга қўнғироқ.

Юртбошимиз дилидаги авлод
бўлинг,
Яхшиликнинг дилидаги баёт бўлинг,
Меҳру – муҳаббат-ла обод бўлинг,
Яхшиликнинг йўларидир кенг,
Бугун кўнглимизда ниятлар мўлроқ,
Хайр деб айтамиз азиз қўнғироқ.

ОМОН САҚЛА

Укам, марҳум *Пўлатжон Муродов*
хотирасига

*Қайгу деворига бошим урилди,
Орзу – умид, лаҳад ичра кўшилди,
Ғаму ҳасрат ҳам азага йўйилди.
Ўзингдирсан якка – ёлғизим паноҳим,
Қолганларни омон сақла, илоҳим.*

*Амр бўлса, тоғ тепалар сой бўлар,
Салтанату кибру-ҳаво вой бўлар.
Неки бадга, тайин - тайин жой
бўлар,
Ўзингдирсан якка-ёлғиз паноҳим,
Қолганларни омон сақла илоҳим.*

*Ўтган ишлар бир кун келиб, туш
бўлар,
Кимга ёзу кимга баҳор, қиш бўлар.
Юрт севганнинг, иши доим хуш
бўлар,
Ўзингдирсан якка-ёлғиз паноҳим,
Қолганларни омон сақла илоҳим.*

Сув олдинга шошиб оқар шилдираб,
Кўзлардан ёш оқаверар милтираб.
Дил мадорим кетди қолдим
қалтираб,
Ўзингдурсан якка-ёлғиз паноҳим,
Қолганларни омон сақла илоҳим.

АЗИЗЛАР МАСКАНИ

Кўп умидим бор эди, сайру-саёҳат
қилгали,
Туркману Ўзбеку ҳамда Қорақалпоқ
жам эли.
Хиваси таърифли, Хоразм шоҳ
маскани,
Шукурким ҳақ етурди, ҳал бўлди
мушкулум мани.

Сайримизни бошладик Ғойиб отани
қабридан,
Олоҳ ўзи айлади, пойтини шоҳ
зотидан.
Ҳар кими солса дилига, йўл берар
осонидан,
Табаррук ул азиз жойлар сари
тушди йўлим мани.

Шом яқин кетиб Жейновдан бордик
Хива,
Ҳар нечук сайёҳ дилига ҳайрат
солгай ул қалъа.
Қатма-қат уч қалъа-ю сонсиз
масжиду мағраса,
Кўрибон лол қолди ақлим, дилим
мани.

Сўри-ю қалъа ўтирмиш, пир Ал-
Хоразмий,
Ўнг тараф солсам назар,
мушкулкушога хокайи.
Кўп сайр қилдим «Дишан» ҳамда
«Ичан» ул қалъайи,
Айламиш дил амрила, неча саройи
манзилим.

Ўттизу, қирқ еттию, элик етти
таноб,
Ул миноралар қошида бир азим
чинор турар.
Масчитда минг йил бўлибдур, лек
кавма муҳтож турар,
Икки юз олтмиш устун ўн икки
сина минг йил бўлур.

Уч юз авлиё ўтган бу юрт кўзга зиё,
Пахлавон Махмуд зиёрат айлабон
қил дилга жо.
Неча шайху, неча шоҳ, юрт деб
ўзин қилган фидо,
Барчасин авф эт гуноҳин, сенга
қилгум илтижо.

Йўл юриб Шовот сари, бордик
азизлар маскани,
Пири, комиллар пири қабри Юсуф
Хамадони.
Бир томонда турган ул қабри Сайид
Хамадони,
Айладим тавофу ул Ғавсул Аъзам
қадам жойи.

Авлиёлар Султонига хизмат айлар
барчалар,
Ҳам яна кўрдик жиловдору, чироқчи
нечалар.
Ҳурмату Ғавсул Аъзам деб, анда
тунар кечалар,
Барчасин қилдик зиёрат хўп ажойиб
гўшалар.

Хоразм машъаллигидан кўп киши
огоҳ эмас,
Шаҳри Урганч гуллари лол қолдирар
ҳеч лоф эмас.
Санъати тенгсиз бу юртни,
хизмати ҳеч кам эмас,
Шоли-ю пахтага маскан, мушкул иш
ҳам йўқ эмас.

Айладик сўнги зиёрат, ул азиз Охун
ато,
Барча қилган бу зиёратни қабул
айла, худо,
Бандайи ожиз эрурмиз, сенга қилгум
илтижо.
Бор умидким манам, қилсам тавоф
ул, Мустафо,

Ё раб, авф эт, сақла, ёмон тилнинг
заҳридан,
Фақат қўрқгум оллоҳимнинг,
қаҳридан.
Зиёратдан эрур мақсад, пок бўлмоқ
гуноҳлардин
Қаламимдек саждададир Баҳриддин
исмим мани

БОР

Отангдан олдин юрмагин,
Исмин тутиб чақирмагин.
Қариндошдан юз бурмагин,
Ўзинг ёлғиз қоладурсан.

Меҳнатдан қочган хору-зор,
Мўминларга бермагин озор.
Эл ичра бўлсанг дилозор,
Билгин бир кун сўроқ бор.

Қалбда сақласанг адоват,
Яхшиларга қилсанг ҳасад.
Ғийбатни айласанг одат,
Дўзах ичра ёнмоқ бор.

Мансаб учун ҳеч талашма,
Номаҳрамга белинг эшма,
Молу давлатингга учма,
Ҳеч нарсасиз қолмоқ бор.

Ота-онанг айла ризо,
Шому саҳар қилгин дуо,
Мадад бергай сенга худо,
Қобил фарзанд бўлмоқ бор.

ТҮРТЛИКЛАР

Дунёдан ўзингни қўймагин устун,
Ҳеч ким бўлган эмас, дунёга устун.
Нафсинг ҳаволаниб кетишидан
қўрқ,
Номаи-аъмолинг муқаррар бир кун.

Бу дунёнинг исмидир ташвиш,
Қанчалик уринма, адо бўлмас иш.
Руҳингни эзгилаб бошинг қотирар,
Кўргандек бўласан гўё ёмон туш.

Уруғ тушса ерга дамо - дам,
Очилади ернинг чеҳраси.
Ҳаёт гашти шунда мужассам,
Шундоқ кечар Наврўз эртаси.

Дўстим, ҳаёт мисолу кўзгу,
Ҳар не бўлса ўзинг кўрарсан.
Ҳиммати бўл элинга мангу,
Ёрқин юлдуз бўлиб қоларсан.

БОБОМ ХОТИРАСИ

(Ёлғизгина **Ҳақберди** исмли ўғлидан
Иккинчи жаҳон уруши сабаб жудо бўлган
Қобил бобом Неъматов хотирасига)

Бир юзу уч ёшли қария, ётар
сўрида,
Нигоҳлари сўлгин, сўнгсиз фикрлар.
Ён атрофда қавм-қариндошлар,
Қиз, неvara, чевара, эваралар...

Бир қишлоқ одам, фақат йўқ, ўғил!
Қарияга тинчлик керак! қилманг
безовта,
Мунгли овоз берди-шифокор.
Қариянинг дарди аниқ-қарилик,

Соп айлабди танадаги ҳамма
аъзолар,
Хизматин бирдек, фақат урмоқда
юррак,
Унда бор-дард, дард, дард...
Ҳар замонда бир огиз сўз,

Айтади чол, ҳолу бе ҳолу ҳам
ноаниқ.
Кўзлар сўлгин, мунгли нидолар,
Кўзин очиб ниманидир, бўлар
қидирган,
Хаёл суради узоқ-узоқ лекин
нимани???

Балки ўйлаётгандир-навқиронлик
вақтидаги,
Кучу қудратин, ё ёлғизини ўғли.
Ҳақбердининг қирчинига кетган
ҳаётин
Балки ўйлаётгандир-у қулоқлик
йилларини,

Балки ўйлаётгандир-ёлғизгина ўғли
Жангга кетган кунларини.
Балки дилинр уруш йилларин,
Балки ўйлаётгандир - охират
кунларини.

Қариндошлар келишиб бир-бир,
сўрар розилик,
Қимирлатар бошин беҳол, розиман
дея.

Ногоҳлари кимнидир, қидирар,
қидирар, қидирар
Кампир келиб сўрар розилик,

Баралла дер, минг бора рози.
Яна нимадир деб титради либи,
Лаблари титроқ, титроқ, титроқ.
Ногоҳонда қиз қалбига, келди бир
фикр,

Отам қалби кимгадир, интиқ-ким
йўқ?

Фақат қариянинг, ягона Ўғли...
Қиргин! Даҳшатли уруш йиллари,

Ватан ҳимоясига кетганча, қайтиб
келмади.

Хат ёзганди, кирдик деб жангга,
Биз ғолибмиз, ичра аланга.
Душманларни қиламиз, тор-мор,
Чунки танда ўзбек қони бор!

Чол асради хатни мисоли Ўғил,
Келганларга мағрур бўлиб, ўқитди
нуқул

45 йил асралди ушбу дастхат,
Қайтиб на ўтил, на хат, на хабар,

Қарияга келиб етмади.
Кутди фақат кутди, кутди, кутди.
Майли эди бўлса ногирон,

Майли эли олса жароҳат.
Майли эди юқотсайди қон,
Майли эди келса қора хат.
Юрак учун энг оғир ҳижрон,

Фарзандиган тирик айрилиқ.
То танадан узулгунча жон,
Юракда ҳеч қолмасин армон.
Гар юракда чўккан бўлса дард,

Жон узилиш қийин бегумон.
Заруратда ишлатиш-ёлғон,
Гуноҳ эмас, билгай кўп инсон.
Қиз гўнглига келиб қолди, шундай
бир фикр,

Ота!-дея энгашиб хиёл.
Фикрин баён айлар бемалол,
Э ш и т д и н г и з м и?! -
Ҳақберди келди!!! (бу аслида ёлғон
эди)

Сабчиб тушди, сергагланди чол,
Худди кутилганидек, айни шу ҳол.
К е л д и м и?? - дея юзланди,
Маюс сузилди кўзлар.

Бир сўз айтилди, фақат...
Х а й р и я т . . .
Юрак муштоқ экан ўғлига,
Қариянинг узилди жони.

Эшитилди сўнги бор нафас,
Иншооллоҳ, ҳамроҳ бўлди,
Чолнинг иймони.
Тирикликда юрак дарддан
Айлайлик фориг,
Икки дунё шунда бўлар
Юзимиз ёруғ.

ВИДО

(Бевақт тақдир қазосига ризо бўлган,
жигарим *Руйиндин Муродов*
хотирасига)

Ногоҳ кўз косаси тўлди, ёшларга,
Не маломат тушди, мағрур
бошларга.

Сирдош бўлиб, шайтон
лайъиндошларга,
Биру бори мағлуб бўлган, жигарим.

Дунёни сен англаб бўлмас гор
гединг,
Хушомадни дилга сиғмас ор гединг.
Охиратда аниқ беҳишт бор гединг,
Гўрга бизни тирик тиқган, жигарим.

Юракларга чўғ солишинг, билибсан,
Қорахатинг ўз қўлинг-ла, битибсан.
Бизни бутинлайин ғамнок этибсан,
Кенг дунёга сиғмай кетган,
жигарим.

Сен кетиб онангни қадди ёй бўлди,
Йиғлай-йиғлай кўз ёшлари сой
бўлди.

Сен-чун қилган орзулари вой бўлди,
Орзуларни поймол қилган, жигарим.

Мангу кеттинг! Тайин жойинг
бормиди?
Момо-боболаринг сенга зормиди?
Ўн тўққиз ёш сенга ажал бормиди?
Охиратни аъло билган, жигарим.

Манзилинг пойгаги, қизил гул
бўлсин,
Мункар Накар сўроқлари сулҳ
бўлсин.
Тушимда сой кездинг, шу Кавсар
бўлсин
У дунёни сара билган, жигарим.

СИЗГА НЕ БЎЛДИ ?

(жарроҳ Ҳ. Юнусовга)

Жарроҳлик сарвари, йигитнинг
нори,
Орттирган давлати фақат дўсту
ёри.
Шифокор элининг фахр-ифтихори,
Сино сулоласи, сизга не бўлди ?

Танларни дарглардан фориғ айлаган,
Зулматли кунларни ёруғ айлаган.
Яхшилик каломин улуг айлаган,
Сино сулоласи, сизга не бўлди.

Қарчигай қуш қанот урган қиёда,
Эл дарглари кўп бўлдида зиёда.
Сизга ишора берсин доим дунёда,
Сино сулоласи, сизга не бўлди.

Майин шабадада кўчайму дарахт,
Ғанимлар гийбати қилдимۇ карахт.
Энди сизни ҳеч тарк этмасин бу
бахт,
Сино сулоласи, сизга не бўлди.

ДУО ГҮЙ ТОН

Ватан ичра ватандурсан, шоҳу ёки
гадодурсан,
Буюк халққа муносибсан, дуогүй бўл,
дуогүй тон.
Ки бўлса сенда виждонинг, саломат
сақла иймонинг
Ризо бўлғай тану – жонинг дуогүй
бўл, дуогүй тон.

Неча доно фозил ўтди, амири
подшоҳ ўтди,
Кетар чоғи тобе кетди, дуогүй бўл,
дуогүй тон
Жаҳондин шод ўтай десанг, элинг
обод этай десанг
Қабрда тинч ётай десанг, дуогүй
бўл, дуогүй тон

Бу жоним билгум омонат, қилурлар
мақтов маломат
Сар – ҳисоб қилғай қиёмат, дуогүй
бўл, дуогүй тон
Неча хешу – тобон ўтди, ниҳону
ошиён ўтди
Баҳриддин бошидан ўтди, дуогүй
бўл, дуогүй тон

МУНДАРИЖА

Асрагил доим	3
Бу она	4
Жаннат ичра	6
Бир боқсам	8
Муаллим	9
Кошки энди	10
Ишқ	12
Туя	13
Ахтараман ўзимни	16
Огоҳ бўлинг	17
Дуо айланг	18
Жейновсан	20
Айрилдим	22
Қўнғироқ	24
Омон сақла	25
Азизлар маскани	27
Бор	31
Тўртликлар	32
Бобом хотираси	33
Айлади шодон	38
Видо	39
Сизга не бўлди	41
Дуогўй топ	42

АДАБИЙ – БАДИИЙ НАШР

МУРОДОВ БАҲРИДДИН

ДУО АЙЛАНГ

Шеърлар

Муҳаррир: Г.Хўжаева.

Техник муҳаррир: Ч.Раҳмонов.

Мусахҳих: Г. Хужаева.

Бадиий безакчи: Ж. Норқобилов.

ИБ 1029

Теришга 15.06.2006 йилда берилди.
Босишга..23.06.2006 йилда рухсат этилди.
Бичими 84x108 ¹/₃₂. Шартли босма тобоғи
1,26. Шартли бўёқ-оттиск 1,32. Нашр
босма тобоғи 0,97. 33-2006-шартнома.
24-Буюртма. 300 нусхада. Эркин нархда.

«Насаф» нашриёти, 730018. Қарши
шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси, 22-уй.

Қарши Давлат университети кичик
босмахонасида босилди.
Қарши шаҳри, Кўчабоғ кўчаси, 17-уй.